

Romà de la Calle

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, S.A.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.

Director de continguts: Àlex Milián.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Josep
Andrés (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Joan Canela
(*Johannesburg*), Jordi Carreras (*Nova York*), Macià
Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís
Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria
(*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniasta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

La dimissió del director del Museu Valencià de la Il·lustració i de la Modernitat (MuVIM), Romà de la Calle, arran de la censura a una exposició de fotoperiodisme organitzada per la Unió de Periodistes Valencians, és un símptoma del nivell de deteriorament democràtic a què ha arribat un dels actors principals de la política valenciana, el PP. Ja no es tracta del paper d'aquesta formació en casos de corrupció, de gestió depredadora del territori, de l'atac a qualsevol aspecte que faci referència a la defensa de la cultura del país en un sentit ampli i obert, més enllà dels estereotips reduccionistes folklorics, sinó que la magnitud de la devastació ha ultrapassat de llarg els límits imaginables del respecte a les mínimes bases democràtiques. I aquesta degradació democràtica té l'epicentre molt especialment en el PP de la ciutat de València. El cas del MuVIM, dependent de la Diputació de València, és un cas dels molts que omplen una llarga llista de despropòsits i agressions a la llibertat.

Només cal recordar les acusacions d'una coordinadora del PP valencià als actors que es manifestaven contra la supressió del Circuit Teatral: "Mosseguen la mà que els dona menjar." O l'estirabot, d'una grolleria inigualable, del vice-president tercer valencià, Juan Cotino, sobre Mònica Oltra, d'Iniciativa Valenciana: "Si fora pare, em faria vergonya tenir una filla com vós, però com que possiblement no el coneixeu..." Una frase que, a més a més d'impressantable, feia servir informació privada de quan ell era a la Conselleria Benestar Social i ella va adoptar dos fills d'Etiòpia. O quan el president, Francisco Camps, a les Corts, digué exaltat al portaveu del PSPV-PSOE Àngel Luna: "Us encantaria agafar una camioneta, venir de matinada a ma casa, i que al matí jo apareguera en una cuneta, bocaterrosa." O quan president del PP provincial i de la Diputació de València, Alfonso Rus, va etzibar que "els professors que diuen 'aleshores' i 'gairebé' són uns 'gilipolles'. Rematem-los!"... La llista ja és inacabable.

El cas és que la dimissió de Romà de la Calle és el símptoma d'un odi visceral contra els valors democràtics de bona part del PP de València. Un PP que ha perdut el món de vista i que, com més va, menys espai deixa per a la política, per a la ideologia, per a la democràcia, i més atia un odi sectari que justifica qualsevol barbaritat. Una fe sectària que repel·leix qualsevol moderació possible. Això hauria de fer reflexionar molt aquells sectors valencians que fins avui han considerat que la seva moderació política podria coexistir en una formació com el PP. La modernitat, el progrés i el desenvolupament del País Valencià, ni que sigui des de les tesis del centre i de la dreta, no pot estar a les mans de la gent que, de dia en dia, engreixa aquesta llista de disbarats.

Als nostres lectors



Ja fa anys que l'euro va entrar a les nostres vides. I ho va fer amb la promesa de convertir-se en un port on les diverses economies europees hi trobarien la calma en temps de tempesta. I la tempesta va arribar. I ara hem descobert que aquell port no ha acabat de funcionar amb aquells estats que tenien les barques més senzilles. Al tema de portada analitzem la crisi que pateix l'euro a conseqüència de les economies europees més dèbils, començant per Grècia i passant per Espanya.

També podreu llegir, entre més, un interessant reportatge sobre els descobriments en la lluita contra la sida fets a l'Hospital Clínic de Barcelona i al Germans

Trias i Pujol; avenços en els objectius encara llunyans d'eradicar la infecció i crear un vaccí.

Enric Rimbau, director